

Đây rõ ràng là một quá trình tranh đấu của toàn thể dân tộc mà không có bàn tay sáng của chế độ tài tàn bạo nào lại có thể làm được những điều này.

Từ sau năm 1954, khi những công nhân thiệt lập chế độ tài chuyên chế trên lãnh thổ miền Bắc, thì đã gặp sự phê bình chế độ của giới sĩ phu trí thức và văn nghệ sĩ, chủ yếu là nhóm Nhân văn Giai phẩm, và các sĩ phu trí thức như Luýt số Nguyễn Mạnh Tấn, nhà báo Phan Khôi v.v... Một cuộc đàn áp nặng nề, những phong trào tranh đấu cho Dân chủ, Tự do và Nhân quyền và âm mưu kéo dài liên tục trên nửa thế kỷ qua, được biết với những hình ảnh nay mà nổi bật nhất là những luýt số Nguyễn Văn Đài, Lê Thị Công Nhân, Lê Công Đức, Lê Quốc Quân, bác sĩ Phạm Hồng Sơn, tiến sĩ Cù Huy Hà Vũ, thi sĩ Nguyễn Tiễn Trung... Bài viết này nhằm ghi lại những nét chính yếu trong quá trình tranh đấu trong kỷ và rõ ràng là anh dũng đó.

1 – Nhóm Nhân Văn Giai Phẩm 1955 – 56.

Vào giữa thập niên 1950, khi công nhân do Liên Xô lãnh đạo còn khá hùng hậu và đoàn kết gắn bó chặt chẽ với nhau, nhất là sau khi công nhân Trung quốc đã làm chế độ của những Trung hoa là quốc gia có đông dân số nhất thế giới. Vì thế nên những công nhân Việt nam đã rất hưng phấn với chế độ áp đặt lên xã hội miền Bắc một chế độ sát máu tàn bạo bắt đầu bằng chiến dịch “cách mạng ruộng đất” mô phỏng y hệt như của Trung quốc. Việc này đã gây ra bao nhiêu đau khổ điều kiện và tang thương cho hàng vạn gia đình nông thôn, cũng như gây ra sự bất mãn đối với của giới trí thức văn nghệ sĩ thành thị. Vì thế mà ngay cuối năm 1955, đã có một phong trào tranh đấu đòi tự do dân chủ mà cao điểm là những phong của hai bài thơ của san có danh xưng là “Nhân Văn” và “Giai Phẩm”.

Rất đông văn nghệ sĩ đã tham gia lên tiếng đòi hỏi phải có tự do tư tưởng, tự do sáng tác, tự do phát biểu trong sinh hoạt văn học nghệ thuật như mọi quốc gia. Họ không ngần ngại phê phán chế độ lãnh đạo của những công nhân trong lãnh vực văn nghệ. Điều này như nhà nghiên cứu Trần Ngọc Tấn đã viết một cách đanh thép : “ Văn nghệ sĩ chân chính xưa nay đấu cho những lợi ích chính trị của giai cấp công nhân “. Và : “ Văn minh của văn nghệ dài hơn văn minh của Đảng, dài hơn văn minh của chế độ .”

Các nhà trí thức tên tuổi như luýt số Nguyễn Mạnh Tấn, học giả Đào Duy Anh, nhà báo Phan Khôi, nhà văn Nguyễn Hữu Đang, nhà văn Cao, các nhà thơ Trần Dần, Hoàng Cầm, Phùng Quán v.v... đã hiện ngang tài cáo những sai trái quá khích của giới lãnh đạo công nhân. Trong bài diễn văn bất hợp vào cuối tháng 10 năm 1956 tại Mặt trận Tổ quốc, luýt số Tấn đã mạnh mẽ nêu ra những sai trái quá khích trong chính sách cách cách ruộng đất. Ông nêu những nguyên tắc pháp lý : “ Khi hiểu về pháp lý thì khác hẳn : Thà 10 chục sót còn hơn một người

bị kết án oan “.

Hồi đầu của đồng đội họ chúng thanh niên, nhất là giới sinh viên trẻ hoan nghênh nhiệt tình. Vì thế mà đồng đội họ đã ra tay phát động một chiến dịch đàn áp rồi quy mô và tàn bạo, với việc bắt giam công nhân, kết án nhiều nhân vật chính xác của phong trào. Đồng thời cũng có một bao vây, đầy đủ những thủ tục tiêu biểu hàng đầu như luật sư Nguyễn Mạnh Tấn, học giả Đào Duy Anh v.v... Một đội ngũ đàn áp tàn nhẫn với, giới trí thức văn nghệ sĩ miền Bắc hiện nay vẫn còn ra kiên cố ở một khu, đến hình như nhà thơ Hữu Loan tác giả của bài thơ nổi tiếng “Màu Tím Hoa Sim”, đã bị họ tước đoạt, quyên lìa của một đồng viên đội trưởng miền quê, cam chịu sống cuộc đời lam lũ khó nhọc nghèo túng, cho nên quy tụ không thêm tiếp tay với chế độ tài áp bức. Đã có nhiều sách báo viết về giai đoạn đen tối này rồi, ta không cần phải dài dòng ở đây nữa.

2 – Vấn đề “Xét lại chế độ Đảng” năm 1967 – 68.

Đây là một chuyện thanh toán nhau trong nội bộ của đồng đội họ, do nguyên nhân chính là Lê Đức Thọ phát động nhằm loại trừ những phần tử có lập trường tư tưởng đối lập với một thông thoáng theo chính sách hòa hoãn của Liên Xô, khác biệt với chế độ tư tưởng của họ quá khích của Trung quốc vào hồi đầu thập niên 1960. Nhưng đã biết, từ năm 1956 sau khi lãnh tụ Kruschev vạch trần những tội ác của Stalin và chế độ tư tưởng bài trừ những cá nhân lãnh tụ trong sinh hoạt của đồng đội họ Liên Xô, thì phía Trung quốc có lập trường chế độ tư tưởng “chế độ tư tưởng xét lại chế độ nghĩa công xã” (revisionism) này của Liên Xô, và rồi họ đi tới sự chia rẽ mâu thuẫn trầm trọng giữa hai bên của đàn anh này của phong trào công xã thời gian.

Một số đồng viên với đồng đội họ tiếp cận với một của Liên Xô như Hoàng Minh Chính, Nguyễn Minh Cần..., thì có tư tưởng phóng khoáng, không chấp nhận họ là một giáo điều của Trung quốc. Do đó mà một số khá đông những đồng viên họ đã bắt giam công nhân trong các trại tù rồi là khác biệt trong nhiều năm, kể từ năm 1967 cho đến sau năm 1975. Với việc đồng đội họ này đã được nhà văn Vũ Thị Hiền tư tưởng thu hút với rồi rồi nhiều chi tiết trong cuốn Hồi ký nhan đề là “Đêm giữa Ban Ngày” được xuất bản lần đầu tiên năm 1997 tại hải ngoại. Nói chung, thì đây là những người công xã tin tưởng, cộng đồng, họ chế bày tỏ quan điểm thông thoáng của mình, khác biệt với chế độ tư tưởng giáo điều quá khích sát máu của giới lãnh đạo, cho nên không hề có tham vọng gì nên lao vào âm mưu “làm đảo chính trong nội bộ của đồng đội họ công xã”. Tuy thế mà họ bắt giam và đời sống rồi là tàn nhẫn, không khác gì với kẻ thù của đồng đội họ. Những nhân nhân trong vòng đàn áp này gồm nhiều nhân vật cao cấp tên tuổi của đồng đội họ, đến hình như ông Vũ Đình Huân đã từng là một vị Phó tá thân cận lâu năm của Chủ tịch Hồ Chí Minh, như Tư tưởng đồng đội họ Kim Giang Chủ tịch tư tưởng của họ của Quân đội Nhân dân, ông Hoàng Minh Chính Vị trí tư tưởng của họ Triết học Marx Lenin v.v...

3 - Ủy Ban Nhân Quyền Việt nam với Tuyên ngôn năm 1977.

Đây là một vấn đề tranh đấu bắt buộc đồng đội họ như một, với quy mô lớn nhất của giới luật gia tại miền Nam sau năm 1975. Vào ngày 23 tháng Tư năm 1977, trước Nhà thơ Đức Bà Saigon, Luật sư Trần Danh San nhân danh Ủy Ban Nhân Quyền Việt nam đã được bản “Tuyên Ngôn Nhân Quyền của Những Người Việt Nam Khó khăn Cùng”. Liên sau ngay đó, tất cả 17 người ký tên trên Bản Tuyên Ngôn này đã bị bắt giam vào các trại tù. Những người chế độ tư tưởng phần đông đều là các luật sư như Thủ lĩnh Vũ Đăng Dung, Triết gia Bá Thiệp, Nguyễn Hữu Giao, Trần Danh San... Xin trích dẫn một số điểm tiêu biểu rồi là thể hiện của một đồng đội họ của Bản Tuyên Ngôn như sau : “ Chúng tôi những người Việt nam khó khăn cùng, với tàn ác còn lại, với tinh thần tàn phá, quy tụ để tranh đấu chống lại chế độ bắt buộc đồng đội họ kêu gọi những tâm nhân ái, các lực lượng của họ

giới văn minh, hãy lắng nghe những lời của chúng tôi để chúng ta có thể sống hòa bình.

* Tàn lỵ vì chúng tôi ăn đói và sống chết đói.

* Tình thế tàn phá vì chúng tôi không được sống và suy nghĩ về con người.

Chúng tôi buộc phải cúi đầu khom lưng tung hô và tuân thủ nghĩa –mặt chữ nghĩa đã lỵ thời và chúng tôi con người. Mặc dù vậy, chúng tôi vẫn dùng ngôn ngữ con người để thức tỉnh nhân bản đạo phàm mù quáng và tham tàn. Vì chỉ có con người biết báo động mọi tránh khỏi các cuộc thảm sát huynh đệ tàn bạo và khiến làm nên biến đổi lòng trong trái tim của những người Việt nam khốn cùng.

...

Các lỵ văn minh trên thế giới hãy đứng dậy!

Không còn chỗ để nếm!

Liên Hiệp Quốc phải can thiệp kịp thời để áp dụng và áp dụng triệt để Bản Quốc Tội Tuyên Ngôn Nhân Quyền để với những người Việt nam khốn cùng chịu theo sự quy phục của Hiệp hội Chống Liên Hiệp Quốc “.

Trong số những bị bắt tù lỵ sau ngày công bố Bản Tuyên Ngôn này, đã có hai người bị chết trong trại giam, đó là kiến trúc sư Nguyễn Văn Điệp và giáo sư Hà Quốc Trung. Các Luật sư Trần Danh San, Nguyễn Hữu Giao, Trần Nhật Tân thì bị tù lâu nhất, đến trên 10 năm. Còn lỵ, thì bị tù từ 2 năm đến 6 năm.

Chi tiết về vụ này đã được Luật sư Nguyễn Hữu Thọ ng ở San Jose trình bày khá đầy đủ trên tạp chí Văn Nghệ Tiền Phong số 390 phát hành vào tháng 5 năm 1992.

4 – Nhóm Câu Lạc Bộ Kháng Chiến Nam Bộ năm 1987-90.

Vào đầu thập niên 1980, những người tham gia cuộc kháng chiến Nam Bộ từ năm 1945 đến lúc đó phần đông đã lỵ tuổi rồi. Những khi tổ chức Bức thư và gia đình ở miền Nam sau năm 1975, thì họ thấy những sai trái quá chớn do giới lãnh đạo ngoại cấp đặt chính sách tập thể hóa và kinh tế đã từng làm biến cùng hóa đời với những dân tộc miền Bắc lên trên lãnh thổ miền Nam, thì họ đâm ra bất mãn và tìm cách làm thay đổi tình trạng sai lầm tập thể này. Và kể từ sau năm 1986, với chủ trương “Đổi Mới” phát khởi từ Liên Xô, những người có cuộc kháng chiến này mới tập hợp lại với nhau thành một tổ chức gọi là Nhóm Truyền Thông Kháng Chiến Nam Bộ, và lên tiếng kêu gọi quần chúng miền Nam khôi phục lại nếp sống sinh hoạt dân chủ và từng ăn sâu nếp xã hội để phá bỏ những nhieu năm xưa. Lời kêu gọi này được rất đông những dân Saigon và các tỉnh miền đông sông Mekong tham gia hưởng ứng, bằng cách chuyển tay nhau các số báo “Truyền Thông Kháng Chiến” do tổ chức phân phối. Và nhất là họ còn tổ chức nhieu cuộc biểu tình tại Saigon cho các dân oan có thể đòi lại ruộng đất đã bị chiếm đoạt một cách vô lý, bất công do chính sách cải cách ruộng đất của đảng cộng sản gây ra.

Và sau khi chủ trương sống hòa bình sụp đổ tại Đông Âu vào cuối năm 1989, thì giới lãnh đạo ở Hanoi mới đâm ra hoảng hốt, vội vã đưa vào đầu năm 1990, họ đã phát động một chiến dịch đàn áp rất quy mô, tàn bạo nhằm bắt giữ nhieu cán bộ đảng viên trung cấp và cao cấp, điển hình như các ông Nguyễn Hữu, Tô Bá Tông, Đỗ Trung Hiếu, Hồ Hữu v.v...

Cũng vào năm 1990, công an cũng thi hành lệnh cấm công chức bắt linh mục Chân Tín phải ra công trú tại thị xã Cần Giuộc, và lệnh quởn chức tại gia (house arrest) đối với giáo sĩ Nguyễn Ngọc Lan. Đáng tiếc cũng trong năm 1990, họ lại còn bắt giữ và đem ra tòa xét xử với một án rất nặng đối với nhiều nhà bắt đầu công chính kiên trì với tiếng nói bác sĩ Nguyễn Đan Quế, giáo sĩ Đoàn Việt Hòa, Hòa thượng Thích Huệ Đăng v.v...

5 – Phong trào tranh đấu liên tục của khối tín đồ các tôn giáo.

Ngay từ ngày năm giỗ đầu của chính quyền trong tay từ năm 1945, thì người công nhân Việt Nam vẫn luôn áp dụng một chính sách công hòa là : “trì hoãn tôn giáo”, bắt kỳ là tôn giáo nào. Nhưng vì gặp sự đối kháng kiên công của tập thể các tín đồ, nên họ đã không thể nào mà làm xóa bỏ, loại trừ tôn giáo ra khỏi đời sống xã hội được, một điều họ đã sử dụng mọi thủ đoạn tàn ác thâm độc đối với các tu sĩ và tín đồ của các tôn giáo như Phật giáo, Công giáo, Tin lành, Cao Đài, Hòa Hảo.

Ngày nay với trình độ dân trí mỗi ngày một tăng cao, nên quần chúng tín đồ càng tham gia nhiều vào công cuộc tranh đấu không ngừng cho tự do tôn giáo, mà còn công cho công bằng xã hội, cho nền dân lý truy cập trong công dân tộc, cho dân chúng, tự do và cho nhân phẩm và nhân quyền của toàn thể nhân dân. Với phong trào thế bắt bắt đầu, tôn giáo càng dõ lời kêu gọi sự đồng quần chúng tham gia vào cao trào tranh đấu này. Điều biết là khối tín đồ thuộc các sắc tộc thiểu số theo đạo Tin lành ở miền cao nguyên Trung phần, thì họ rất gần bó liên kết chặt chẽ với nhau để đòi hỏi công bằng và ruồng rẫy đối và với tự do hành đạo.

Vì thế mà chánh quyền công nhân số ngày càng bắt kỳ, không thể dùng mãi bạo lực, đối trá để mà trấn áp công một khối quần chúng lớn lao hàng triệu con người trong các sắc tộc tôn giáo được của rồi. Đó là một điều hiểu rõ phần khối, lúc quan và tích cực cho công cuộc tranh đấu trong công của dân tộc Việt Nam chúng ta vào đầu thế kỷ XXI ngày nay vậy.

6 – Phong trào tranh đấu của giới trẻ trong những năm gần đây.

Với sự giao lưu trao đổi tin tức dễ dàng trong thời đại Internet ngày nay, thì giới trẻ ở Việt Nam mỗi ngày một thêm hăng say tích cực đến thân nhập cuộc vào cao trào tranh đấu cho tự do, dân chúng và nhân quyền của dân tộc mình và cho sự toàn vẹn lãnh thổ trước sự lấn chiếm ngang ngạnh của Trung quốc. Và một điều bắt đầu áp đảo bạo, bắt bắt giữ, bắt bắt vây kinh tế, bắt bắt côn đồ đầu gối do công an xúi giục hành hạ đánh đập, các nhà tranh đấu này vẫn kiên công giữ vững lập trường tranh đấu cho chính nghĩa của mình. Điển hình là các khuôn mặt rất trẻ như Đoàn Huy Chương, Đỗ Thế Minh Hoàng, Nguyễn Hoàng Quốc Hùng đầu tiên 30 tuổi thuộc tổ chức Hiệp Hội Đoàn Kết Công Nông, hiện vẫn bị án tù rất nặng vào tháng 10 năm 2010 và qua.

Mới đây nhất là với cựu Tiến sĩ Cù Huy Hà Vũ với 7 năm tù giam vào ngày 4 tháng 10, thì chính quyền công nhân Hanoi đang bắt đầu luận khắp thể giới về trách nhiệm, và càng tỏ ra công hòa cho quần chúng hàng ngày tham gia với công cuộc tranh đấu cho tự do dân chúng và nhân quyền thêm mạnh mẽ hơn. Công thể như tín đồ các tôn giáo đang đứng đầu tại tập hợp lại với nhau rất đông đảo, để cùng cứu nguy cho bác sĩ Phạm Hồng Sơn, luật sư Lê Quốc Quân là những người mới bị công an bắt giữ trong phiên tòa xét xử tiến sĩ Cù Huy Hà Vũ ở Hanoi và đây.

Tóm tắt lại, cao trào tranh đấu cho dân chúng và nhân quyền mỗi ngày một dâng lên cao, điều biết với sự tham gia của khối tín đồ rất lớn lao thuộc các tôn giáo, và nhất là của giới nông dân bị chiếm đoạt ruộng đất ở khắp các miền quê. Càng ngày lại càng có thêm nhiều cán bộ đảng viên

Ngôn đầu của Dân chúng Nhân quyền và n cháy sáng trên Quê hương ta

Tác Giả: LS. Đoàn Thanh Liêm

Thứ Năm, 14 Tháng 4 Năm 2011 04:54

lên tuôi, các sĩ phu trí thức và nhứt là giới sinh viên học sinh còn rớt trệ. Họ cũng nhứt thành phần khốn khổ nghèo khổ nhất đông đảo và dũng mãnh hơn.

Đây rõ rớt là một quá trình tranh đấu của toàn thể dân tộc mà không có bàn tay sứt của chế độ bóc lột tàn bạo nào. Họ có thể làm đảo ngược các đổ vỡ của. Và đó cũng là niềm hy vọng sáng ngời cho dân tộc Việt nam chúng ta vào đầu thế kỷ XXI lúc này vậy./

California, 12 tháng 10 2011